

GYÓRI PÉTER

Elment Mezei György

Hosszú, súlyos betegséget követően elment közülünk Mezei György, a hazai szociális segítő szakma meghatározó személyisége. Azok közé tartozott, akik teljes életüket a legelesettebbek segítésének szentelték, értük harcoltak a nagy nyilvánosság előtt, a toll fegyverével éppúgy, mint szociális segítőként, a mindennapokban.

Pályáját több mint húsz évvel ezelőtt kezdte az első hazai családsegítő szervezet (a Terézvárosi Családsegítő Központ) kísérleti kialakításakor, abban az időszakban, amikor a szegénységről még szólni is tabu volt, s amikor még féllegális, megtűrt-tiltott harcát vívta a – Solt Ottilia vezette – Szegényeket Támogató Alap (SZETA). Mezei Gyuri a legális utat választotta, megalapította az Újpesti Családsegítő Központot, a rövid időn belül ismertté és elismertté vált ÚJCSAKÓ-t, s Budapest egyik, szegények által legsűrűbben lakott kerületében elkezdte kialakítani a szociális segítségnyújtás új modelljét. A közvetlen segítesen túl, igen jelentős szervező munkával, szakértők bevonásával kialakította és éveken keresztül működtette az – azóta is egyedülálló – első magyar „alternatív létminimum-számítást”. A nyolcvanas évek végén időről időre megjelenő ÚJCSAKÓ-jelentések a szegénységről botránykőnek számítottak, Mezei pedig „fenegyerek” lett az akkori hatalom szemében. De az maradt a rendszerváltást követően is, amikor nagyon hamar kiderült, hogy az új – azóta is a hatalmat kezükben tartó – helyi vezetők sem tolerálják Gyuri egyéni módszereit, a bürokratikus eljárásokat sokszor semmibe vevő kezdeményezéseit.

Miután a Mezei György vezette ÚJCSAKÓ részt vett a rendszerváltás utáni első civil hajléktalansegítő szervezet, a Menhely Alapítvány megalapításában, majd maga is megszervezte a – szintén hajléktalanokat segítő – Twist Olivér Alapítványt. Ezt követően fájdalmas és botrányos körülmények között meg kellett válnia az általa létrehozott és vezetett ÚJCSAKÓ-tól. Vesszőfutása azonban ezzel sem ért véget. Mert ugyan az elsők között volt, aki addigi munkásságáért a Fővárosi Önkormányzattól megkapta a Budapestért díjat, konfliktusai a kialakuló új rend képviselőivel, az őket kiszolgáló emberekkel és szervezetekkel folyamatosan váltak – maradt „fenegyerek”.

Közben a hajlék nélküli emberek befogadására létrehozta a Léthatáron Alapítványt is, menedékhelyet, utcai szolgálatokat, a „Világ peremén” idős hajléktalanoknak otthont szervezett, több tucat fiatal nyert meg és vezetett be a legszegényebbeket segítő munkába. Elindította a „Terem a nyomor” füzeteket, melyek immár az új kor páriáinak mindennapi küzdelmeiről próbáltak meg hírt adni. Kezdeményezője és a legutóbbi időig aktív résztvevője volt a budapesti hajléktalan emberek helyzetét vizsgáló

Győri: Elment Mezei György

ló-elemző „február harmadika” munkacsoportnak, ahol a rendszeres és közös beszélgetésekkel közös barátai, munkatársai – Bényei Zoltán, Breitner Péter, Gróf András, Gurály Zoltán, Pelle József – megpróbáltuk a lehetetlent, visszatartani őt az életben. Most elment, hátrahagyva szeretteit, gyermekét, az általa teremtett segítő szervezeteket, s nagyon sokakat, akiknek segítséget nyújtott. Nyugodjon békében!